

[Henning Philipsen.]

har gjort gældende her i dag, og føjer så til: gør det da ikke indtryk hverken på hr. Svend Jakobsen eller på socialdemokratiet i øvrigt, at man har fået, jeg havde nær sagt i tonsvis af henvendelser, protester, som er strømmet ind fra boligorganisationer, fra lejerorganisationer, fra enkeltrepræsentanter, fra alle dem, som socialdemokratiet normalt mener at være forbundet med såvel politisk som organisatorisk? Gør det slet ikke indtryk? Gør det ikke indtryk, at socialdemokratiets formand for socialdemokratiets boligudvalg i sin tid, hr. Verner Jørgensen, nedlagde sin post i anledning af det forlig, socialdemokratiet har indgået? Det forekommer mig rigtigt, at socialdemokratiet gør sin stilling op, og jeg vil da gerne sige til hr. Svend Jakobsen — jeg tror, jeg har sagt det tidligere — at skulle man mangle erfaring med hensyn til at omgås forligspartnere, som ikke rigtigt fortolker forliget som én selv, så er man velkommen til at hente oplysninger hos os.

Så vil jeg gerne føje til yderligere, at jeg har den opfattelse, at dette bærer et nederlag i sig selv for socialdemokratiet, og det beklager jeg, og jeg vil også godt føje til, at jeg håber, at socialdemokratiet erkender, at der endnu er tid til for socialdemokratiet at smøge grimen af sig. Det skal man måske være hestepasser for at forstå, men en grime er noget, en hest har på, for at man kan holde styr på den. Jeg har indtryk af, at der er blevet lagt en grime på socialdemokratiet, som man nu har tid til at smøge af sig i de forhandlinger, der nu skal pågå.

Må jeg dernæst sige til hr. Bendix, som sagde, at jeg havde sagt, at alle skulle eje deres bolig, at det har jeg nu ikke sagt noget om. Det, jeg godt kunne tænke mig, var, om vi fik en diskussion — og for mig gerne en fordomsfri diskussion — hvorunder vi måske kunne give ejerforholdet vedrørende boligen en ny dimension. Det er jo ikke ubekendt, at andre lande, også lande, som har en anden økonomisk struktur end den, vi kender herhjemme — nogle kalder dem socialistiske eller kommunistiske, det skal jeg nok afholde mig fra, selv om jeg ved, at de fleste af dem er regeret af kommunistiske partier, men det er en anden ting — også opererer med dette begreb, at man køber

sin bolig, at man ejer sin bolig, men uden at man har en mulighed for at spekulere i den, og det synes jeg er noget centralt i hele denne forbindelse.

Må jeg så til sidst sige til boligministeren, og det kan også være et svar til hr. Ingomar Petersen, at nu er vi, hvis jeg skal sige det hårdt, snart trætte af, ikke mindst i det almennyttige byggeri, at høre al den tale om solidaritet og ikke mindst fra en boligminister, som på et spørgsmål fra mig i boligudvalget her i foråret gav et ganske klart svar, som betød nej, da jeg stillede spørgsmålet: kan man ikke forlange en tilsvarende solidaritet af andre befolkningsgrupper i ældre boliger, nemlig ejerne af ældre parcelhuse? Sandheden er jo, og det ved ministeren også godt, ellers kan man få det at vide af mig, at de parcelhuse, som opføres, i lige så høj grad, ja, i endnu højere grad end det almennyttige byggeri er behæftet med offentlige subsidier, som langt, langt overstiger det, som vi kan se af finansloven, når det drejer sig om det almennyttige byggeri. Må vi ikke godt snart få den gramfonplade taget af bordet og så komme til at diskutere det på en anden facon?

Kaj Hansen (DKP):

Det var interessant, det var også ejendommeligt og af og til morsomt at høre de fleste ordførere vride og vende sig for at finde argumenter imod det kommunistiske forslag om at ophæve momsens på boligbyggeri eller korrekt sagt give refusion for merværdiafgiften. Når boligministeren siger, at det vil koste et beløb på omkring 1,8 mia kr., må jeg sige, at dette er ikke korrekt, for der er en hel del andre faktorer, der her spiller ind. Jeg synes, at boligministeren, der samtidig er arbejdsminister, skulle regne ud, hvor meget han kan spare i arbejdsløshedsunderstøttelse ved at gennemføre det lovforslag. Jeg synes også, boligministeren samtidig skulle regne ud, hvor meget han kan spare i rentesikring ved at gennemføre forslaget, for den rentesikring, der skal gives, bliver mindre, når momsens er bortfaldet, og endvidere skulle boligministeren også regne ud, hvor meget han kan spare på boligsikringen, for boligsikringen gives jo også ud fra den faktiske husleje, som vil blive mindre, hvis forslaget om refusion af